

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 10.271 van 4 februari 2014
in de zaak A. 211.320/XIV-35.418**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Thierry L'Allemand
 kantoor houdend te 2000 Antwerpen
 Britselei 47-49, bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 14 januari 2014, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 116.373 van 23 december 2013 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 20 januari 2014 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoekster letterlijk de vier middelen herhaalt die zij reeds voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft aangevoerd. Enkel in het eerste middel voegt verzoekster toe dat “in tegenstelling tot hetgene bepaald in het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is de schending van het

zorgvuldigheidsbeginsel wel degelijk voldoende bewezen”. Voor het overige laat verzoekster na de middelen op enige wijze te betrekken op de concrete vaststellingen van het bestreden arrest. Het eerste, tweede, derde en vierde middel zijn in die mate enkel gericht tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden, noch om de motieven van de beslissing van de commissaris-generaal te beoordelen. Het eerste, tweede, derde en vierde middel zijn kennelijk niet-ontvankelijk.

In het vijfde middel werpt verzoekster de schending op van de artikelen 39/2 en 39/76 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en voert zij aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen “zich beperkt heeft tot het beoordelen louter op hun annulatiewaarde van de in het inleidend verzoekschrift ontwikkelde middelen”. Verzoekster beperkt zich tot de bewering dat dit “uit de opbouw en argumentatiestijl van het bestreden arrest blijkt” maar laat echter na concreet aan te tonen waarom zij van mening is dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in casu geen gebruik zou hebben gemaakt van zijn volle rechtsmacht. Bovendien blijkt uit de lezing van het bestreden arrest duidelijk dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep wel degelijk heeft behandeld in volle rechtsmacht. Het vijfde middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op vier februari tweeduizend veertien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams